

1873. Man torde här kunna vänta sig en högst intressant utställning.

— **En ny bok af Darwin.** "Bärtjordens bildning genom maskarnes verksamhet, med iakttagelser öfver deras wanor", är titeln på Charles Darwins nyaste arbete. Han bringar deri den sedan bibliska skapelsen föraktade masken åter till heder. Masken är människans största väljörare, han är naturens egentliga plöjare, landmannens outhärliga föregångare. Ty såsom Darwin icke underlåter att meddela oss i första satsen af sin bok, hafva vi till det mesta masken att tacka för, att hela jordytan i hvarje något fänär suktigt land är öfverdragen med ett vegetabiliskt täcke, som ständigt gödes och förnyas af masken. Huru verkställer han detta? Svaret är en beskifning på masken. Han har inga ögon och öron, men i dess ställe ett sällsamt utbildadt matsmältningssystem, med förkärlek för blad och löf. Dessa blad ketjenar han sig af icke blott till föda utan äfven till beklädnad af väggarne i de hål, uti hvilka han kryper, förmodligen för att skydda sin kropp för beröring med den kalla jorden. Dista styr han också ut väggarne med ett lager af sin, mörk och sorgfälligt glattad jord, som är noga aspassad efter formen af hans kropp. På detta sätt upptäcker Darwin hos masken ändamålsmedvetandet. Maskens konst och viktigaste verksamhet består nu deruti, att han ständigt swäljer jord och grus och wid genomgången genom hans kropp gödfjar och befruktar dem. Då marken under våra fötter vimlar af maskar, så att ett enda åkerfält deraf innehåller icke mindre än 35,000 till 50,000, så underkastas jordytan på ofwännämnda wis en ständig wixling. I enskilda fall har den årliga aflagringen icke mindre än $\frac{1}{2}$ tum:s djup. Blad, stenar och andra föremål, hvilka förblifwit orörda, sunnos efter några år begrafna under ett lager af denna maskgödsel. Ut arkeologen gör masken underfundom wigtiga tjenster,

i det han medels detta gödselöfverdrag skyddar stenlemningar för förwittring genom lusten, så kunna gammalromerska städer såsom Silchester och Uriconium hafwa bewarats. Dessa äro hufwuddragen i Darwins bok.

Kometerna 1881. Beträffande den wid Nachville i Tennessee upptäckta nya kometen känner man nä på telegrafiskt wäg de i Amerika beräknade elementen, som äro följande: Kometen war solen närmast den 15 september; längden af perihelium och noten är resp. 271 och 261 grader. Banans lutning mot ekliptikan är 107 grader, kortaste afståndet från solen 10 millioner mil. Med obewäpnadt öga kan kometen icke urskiljas; öfver hufwud aftager han hastigt i ljusstyrka och wisar sig endast genom teleskop tidigt på aftonen eller morgonen i stjernbilden Bootes.

Äfwen från Greenwichs obserwatorium omtalas upptäckandet af en ny klart lysande komet. Den obserwerades af mr Denning onsdagen den 5 denes kl. 3 på morgonen. Astronomen war twungen att wälja denna tidiga timme, emedan månen då just nyss hade gått ner och denna himlaskropp, så länge den synes på firmamentet, genom sin glans fördunklar kometerna. Den ifrågawarande kometen stod, då den upptäcktes, i stjernbilden Lejonet med 22 grader nordlig deklination. Huruvida den kommer att lysa klart, kan ej bestämmas; förr än åtminstone 3 obserwationer gjorts, efter hvilka banan kan beräknas. Detta är den sjette innewarande år framträdande kometen, inberäknadt den periodiska Endeska kometen, som war på förhand wäntad. Nu, om någonsin, borde det wisa sig, huruvida kometerna verkligen, såsom många trott, utöfwa ett gynnsamt inflytande på winnförden.

Sabyler och araber i Algier.

Utom af sin medfödda instinkt drifwes araben till kriget äfwen af sin re-